

BEELDEN, MONUMENTEN EN GEDENKPLATEN IN OOSTENDE - XVII : HET MEMORIAAL LAPON
IN HET MUZIEKCONSERVATORIUM - ROMESTRAAT

Deze bijdrage over het herdenkingsplaket Edmond LAPON (1858-1901) kunnen we buiten gewoon kort houden : de biografie van de Oostendse musicus vindt u immers in de Plate 82/161-164 en de biografie van beeldhouwer Oscar DE CLERCK in dit nummer.

Het reliëf waarop we de toondichter in profiel naar links zien, omkaderd door een gestyleerde lier, meet 54 x 39 cm en is bevestigd links in de inkomhall van het muziekconservatorium in de Romestraat.

Het is getekend en gedateerd : Oscar De Clerck 1927. en draagt als opschrift : LAPON.

Een 2e exemplaar is te zien in ons Heemkundig Museum.

Het reliëf sierde oorspronkelijk een bescheiden bakstenen LAPON-monument dat op 17 september 1927 in een prieeltje nabij de kiosk in het Leopoldpark werd ingehuldigd. Maurice ANTONY maakte nog de reportage van die plechtigheid.

Die LAPON-hulde was grotendeels een initiatief van Jan DE CLERCK, kunstschilder en broer van beeldhouwer Oscar DE CLERCK.

Kort na de inhuldiging werd het monumentje vernield en de plaket in het water van de vijvers gegooild, waar het jaren later terug opgevist werd en in eer hersteld in het conservatorium...

Het muurtje overleefde nog enkele jaren en had onder de naam " 't murtje van Lapon" succes bij hen die dringend aan een discrete boodschap toe waren.

Lit. : Monument Lapon, in L'Echo d'Ostende, 23 augustus 1927

Hulde aan Edmond Lapon, in De Zeewacht, 17 september 1927

C. LOONTIENS, Guide du touriste, p. 244-245

O. VILAIN, Langs de Oostendse Kateien, Oostende, 1974, p. 25 ("Den Hof").

N. HOSTYN

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN IN OOSTENDE - XVIII : HET BEELDJE IN HET
MAC-LEODPLEIN-PLANTSOEN

In het verzorgde plantsoen op het Mac Leodplein, prijkt sedert 1970, ietwat verloren langs de drukke Torhoutse Steenweg, een bronzen beeldje. Het stelt een zwierig-elegante naakte jongedame uit, in zuiverste Belle-Epoque-esthetiek.

Het brons is aan zijn tweede "standplaats" toe want het is feitelijk afkomstig uit de hovingen van het vooroorlogse Kursaal, waar het met een nu verdwenen tegenhangster, hoog op porfierzuilen prijkte.

Zoals op oude foto's en prentkaarten te zien is, had de jongedame oorspronkelijk een attriboot dat er nu niet meer bij is : een soort lang doek dat ze sierlijk in de wind liet wapperen. Van oudsher nu is dat de klassieke manier om "Fortuna" uit te beelden ; wat natuurlijk heel goed paste in het kader van Kursaal waar rond de speeltafels rijkdom en armoe snel wisselden.